

"לדורות" סיפוריהם של ניצולי השואה החיים בישראל

שאלון לרישום קורות ניצולי השואה

איסוף סיפוריהם של ניצולי השואה הוא אחד המרכיבים החשובים ביותר בשימור הזיכרון ובהנחלתו לדורות הבאים. לכן, המידע על קורותיהם של הניצולים חיוני מאוד לחוקרים ולבני הדורות הבאים. בעזרת מידע זה אפשר יהיה להכיר את הסיפורים הפרטיים המרכיבים את התמונה הרחבה של תקופת השואה. לסיפור האישי שלכם יש חשיבות לאומית, מחקרית וחינוכית. אוסף הסיפורים מפורסם באתר אינטרנט מיוחד שכתובתו www.ledorot.gov.il

שם משפחה ושם פרטי כיום

שם משפחה: מימון	שם פרטי: שאל
--------------------	-----------------

פרטים אישיים לפני השואה ובתקופתה
במידה והשאלה אינה נוגעת אלייך, אין צורך לענות עליה

בלועזית		שם משפחה איתו נולדתי: מימון
Maimon		
שנת לידה: 1938	מין:	שם פרטי איתו נולדתי: שאל
בלועזית		
Shual		
ארץ לידה: טוניסיה	בלועזית	עיר לידה: גאבס
Gabes		
שם פרטי ושם משפחה של האב: אורידיה		שם פרטי ושם משפחה של האב: ציון מימון
ארץ המגורים: טוניסיה		מקום מגורים קבוע לפני המלחמה: גאבס
Gabes		
חבר בארגון או בתנועה: (בית"ר, השומר הצעיר, בני עקיבא) "הנוער העובד"		השכלה/תואר אקדמי לפני המלחמה: (יסודי, תיכון, אוניברסיטה, ישיבה)
מקצוע לפני המלחמה: (תלמיד, סנדלר, מורה)		
		מקומות מגורים בתקופת המלחמה: (שם העיר או האזור ושם הארץ) גאבס, טוניס
בלועזית		במידה והיית בגטו, ציין את שמו
בלועזית		במידה והיית במחנה עבודה או מחנה ריכוז, ציין את שמו
תאריך השחרור:		המקום בו נודע לך כי הנך אדם חופשי:
ציין מקום אליו חזרת לאחר השחרור		במידה והיית במחנה עקורים ציין את שמו (מחנות פליטים שהוקמו לאחר המלחמה בעיקר באוסטריה, גרמניה ואיטליה)
במידה ועלית באנייה, ציין את שמה "נגבה"		במידה והיית במחנות מעצר בקפריסין, ציין מתי עד מתי
שנת עליה: 1950		

אנא ספרי/י על קורותיך לפני המלחמה ועד חייך בארץ כיום

נולדתי ב-1938 בגאבס, טוניס. אבי היה סוחר זהב ואימא שלי הייתה עקרת בית והיינו בתור ילדים משחקים כל הזמן. אני זוכר שאמרו שהגרמנים הגיעו והייתי מזהה אותם לפי ההליכה. היינו מתחבאים בתוך תעלות בכדי שלא יראו אותנו. יום אחד, חייל גרמני ראה אותנו ותפס אותי ואת אימא שלי, היה לילה די חשוך והוא אמר שהוא ישחט אותי. הוא לקח את הסכין כשאני נמצא בזרועות אימי וניסה לחתוך לי את הגרון, אימא שלי הניחה את היד שלה על הגרון שלי, הוא חתך לה את היד ופשוט הלך ועזב אותה לדמם. אני זוכר שלקחו לנו את כל הזהב, היינו חוזרים הביתה והיינו מגלים שכל הבית הפוך והגרמנים לא השאירו כלום, אבא שלי חזר לעבוד ולאט לאט החל להחזיר את הזהב האבוד.

בסוף המלחמה חזרנו לטוניסיה וגרנו בעיר חאלד אל וואד במרכז המדינה. משם עלינו באוניית נגבה לארץ. אני, אימא, אבא ועוד אח שנפטר לאחר מכן ממחלה. שני אחים שלי עלו כבר ב-1947. כשעלינו לארץ עם האונייה, הגענו לנמל חיפה ורצו להכניס אותנו לשער עלייה. שם היו צריפים ואוהלים ותנאים מאוד לא טובים. האחים שלי שעלו קודם לכן לארץ לקחו אותנו לגור בצפת במקום האוהלים והצריפים. חגגתי בארץ בר מצווה וחתונה ונולדו לי חמישה ילדים.

בצפת הייתי לעזר להרבה מאוד אנשים. עבדתי גם בפז-גז כטכנאי. המסר שלי לדור הצעיר הוא שאסור בשום פנים ואופן לשכוח ואני מקווה שכולם יצאו לפחות פעם אחת לפולין בכדי לא לשכוח.

ראיון: אופיר אשכנזי

צפת, מאי 2013